

Sygnatura akt IV P 208/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

O., dnia 25-02-2016 r.

Sąd Rejonowy w Ostródzie IV Wydział Pracy w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Aleksandra Dąbrowska

Protokolant: st. sekr. sąd. Marlena Młynarkiewicz

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 25-02-2016 r. w O. sprawy

z powództwa I. H.

przeciwko Zespół Szkół Ogólnokształcących w I.

o ustalenie uprawnień do korzystania z zakładowego funduszu świadczeń socjalnych

powództwo oddala.

UZASADNIENIE

Powódka I. H. złożyła pozew przeciwko Zespołowi Szkół Ogólnokształcących w I. o ustalenie uprawnień do korzystania z Zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych. W uzasadnieniu pozwu wskazała, że była pracownikiem pozwanego w okresie od 01 lipca 2014 r. do 11 grudnia 2014 r. Wcześniej przez okres około 11 lat zatrudniona była w (...) Centrum Pomocy (...) w I.. Od 2008 roku przebywa na rencie z tytułu niezdolności do pracy i w tym zakładzie pracy z przerwami do 2013 r. korzystała ze świadczeń Zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych. W okresie pracy u pozwanego, raz otrzymała pomoc pieniężną, zaś gdy zwróciła się o dofinansowanie do wypoczynku tzw. „wczasów pod gruszą”, pozwany odmówił jej. Następnie powódka zwróciła się do poprzedniego pracodawcy aby ująć ją w ZFŚS, ale poinformowano powódkę, że ostatnim jej pracodawcą jest pozwany, zatem tam winna zwrócić się o świadczenia.

Pozwany Zespół Szkół Ogólnokształcących w I. wniósł o oddalenie powództwa. W uzasadnieniu odpowiedzi na pozew, pozwany argumentował, iż od 2008 roku powódka nieprzerwanie pobiera rentę, natomiast bezpośrednio przez przejściem na rentę zatrudniona była w (...) Centrum Pomocy (...) w I. i to właśnie ten zakład pracy jest jej ostatnim zakładem pracy w rozumieniu ustawy o Zakładowym Funduszu Świadczeń Socjalnych.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powódka I. H. zatrudniona była w Zespole Szkół Ogólnokształcących w I. w okresie od 01 lipca 2014 r. do 11 grudnia 2014 r., w pełnym wymiarze czasu pracy, na stanowisku samodzielnego referenta ds. kadr.

W okresie od 08 lutego 1999 roku do 31 grudnia 2007 roku, a następnie w okresie od 24 maja 2010 r. do 25 maja 2012 r. zatrudniona była w (...) Centrum Pomocy (...) w I., ostatnio na stanowisku specjalisty ds. administracyjnych i kadr. W tym okresie powódka korzystała ze świadczeń Zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych w tym zakładzie pracy.

(okoliczności bezsporne, dowód: świadectwa pracy k. 9A, 10A, k. 2C – kserokopia akt osobowych)

Orzeczeniem Lekarza Orzecznika ZUS z dnia 16 maja 2014 roku uznano powódkę częściowo niezdolną do pracy do 31 maja 2017 r.

(kserokopia lekarza orzecznika ZUS k. 4-4v.)

Pismem z dnia 27 maja 2015 roku powódka zwróciła się do (...) Centrum Pomocy (...) w I. o wyjaśnienie przyczyn nieujęcia jej w Zakładowym Funduszu Świadczeń Socjalnych.

Pismem z dnia 15 czerwca 2015 r. (...) Centrum Pomocy (...) poinformowało powódkę, że właściwą placówką do świadczenia powódce pomocy z Zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych jest ostatni pracodawca powódki, tj. Zespół Szkół Ogólnokształcących w I..

(kserokopia pism k. 6-7)

Pismem z dnia 27 maja 2015 roku powódka zwróciła się do pozwanego o uwzględnienie jej w Zakładowym Funduszu Świadczeń Socjalnych jako rencistki – byłego pracownika.

(kserokopia pisma k. 9)

Pismem z dnia 23 czerwca 2015 roku pozwany odrzucił wniosek powódki.

(kserokopia pisma k. 10)

Pismem z dnia 19 października 2015 r. Państwowa Inspekcja Pracy w O. poinformowała powódkę, iż na skutek jej skargi przeprowadziła kontrolę we wskazanych przez powódkę placówkach.

(kserokopia pisma k. 11-11v.)

Pismem z dnia 30 października 2015 roku Państwowa Inspekcja Pracy w O. zawiadomiła powódkę jako pokrzywdzoną o skierowaniu wniosku o ukaranie R. G. do Sądu Rejonowego w I. pod zarzutem popełnienia wykroczenia z art. 12a ustawy o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych.

(kserokopia zawiadomienia k. 12)

Od 2008 roku powódka nie zawieszala pobieranej renty.

(okoliczność bezsporna)

W okresie zatrudnienia u pozwanego powódka korzystała ze świadczeń Zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych jako pracownik.

(okoliczność bezsporna)

Sąd zważył co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Okoliczności faktyczne w istotnych dla rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy kwestiach pozostawały bezsporne. Sąd ustalił je na podstawie dokumentów zebranych w aktach niniejszej sprawy oraz na podstawie dokumentów zgromadzonych w aktach osobowych powódki. Strony w toku przeprowadzonego postępowania nie kwestionowały wiarygodności tych dokumentów ani prawdziwości ich treści. Wobec tego Sąd nie znalazł podstaw, aby danym wynikającym z tych dokumentów odmówić mocy dowodowej.

Zgodnie z art. 2 pkt. 5 ustawy z dnia 4 marca 1994 r. o Zakładowym Funduszu Świadczeń Socjalnych (Dz.U. Nr 43, poz. 163) osobami uprawnionymi do korzystania z Funduszu są pracownicy i ich rodziny, emeryci i renciści - byli pracownicy i ich rodziny oraz inne osoby, którym pracodawca przyznał, w regulaminie, o którym mowa w art. 8 ust. 2, prawo korzystania ze świadczeń socjalnych finansowanych z Funduszu.

W pierwszej kolejności należy wskazać, że ustawa z dnia 04 marca 1994 r. o Zakładowym Funduszu Świadczeń Socjalnych nie definiuje pojęcia „emeryt/rencista – były pracownik”. W świetle cytowanego wyżej artykułu, status

osoby uprawnionej przysługuje emerytowi/renciście – byłemu pracownikowi pracodawcy. Są to zatem osoby otrzymujące świadczenie emerytalne uzyskane bezpośrednio po ustaniu zatrudnienia u pracodawcy lub też po okresie pobierania renty.

W dalszej kolejności podnieść należy, iż w uchwale z dnia 15 listopada 199 r. w sprawie I PZP 56/91 (OSNC 1992/4/63) Sąd Najwyższy stwierdził, iż „osoba, która uprzednio przeszła na emeryturę i podjęła w nowym zakładzie pracy zatrudnienie przy zawieszeniu wypłaty emerytury, a następnie po rozwiązaniu stosunku pracy ponownie pobiera emeryturę, jest w rozumieniu ustawy emerytem – byłym pracownikiem tego ostatniego zakładu pracy”. W uzasadnieniu tej uchwały Sąd Najwyższy wskazał, że zwrot „emeryt-były pracownik zakładu” należy łączyć tylko z tym zakładem pracy, w którym stosunek pracy ustał bezpośrednio przed postaniem stanu kwalifikowanego jako posiadanie lub powrót przez daną osobę do statusu emeryta. Natomiast „rencistą-byłym pracownikiem zakładu” jest osoba pobierająca rentę w rozumieniu ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, będąca uprzednio pracownikiem danego zakładu pracy – w odniesieniu do ostatniego miejsca pracy. Konstatując, byłym zakładem pracy dla emeryta/rencisty, jest ten zakład pracy, w którym emeryt/rencista był ostatni raz zatrudniony, bez względu na to, czy przeszedł on z niego na emeryturę/rentę po raz pierwszy, czy też było to przejście ponowne. „Przejście ponowne” na emeryturę lub rentę oznacza, iż prawo do emerytury/renty musiało zostać zawieszane, aby uznać, iż ostatnim zakładem pracy pracownika, w którym uprawniony jest on do korzystania ze świadczeń funduszu socjalnego, jest zakład pracy, w którym był on zatrudniony po raz ostatni.

W przedmiotowej sprawie, powódka I. H. od 2008 roku nieprzerwanie pobiera rentę. Bezpośrednio przed przejściem na rentę zatrudniona była w (...) Centrum Pomocy (...) w I., a zatem to ten zakład pracy jest ostatnim zakładem pracy powódki, w rozumieniu ustawy z dnia 04 marca 1994 r. o Zakładowym Funduszu Świadczeń Socjalnych i to w tym zakładzie pracy, powódka jest uprawniona do korzystania ze świadczeń funduszu socjalnego.

Biorąc pod uwagę powyższe, Sąd powództwo oddalił.